

den er voksen og skal lege, bliver jo i Sæbys Omegn nu fisset, saa at, selv om mange Fisk vilde blive der i deres voksne Periode, kunne de ikke mere faa Lov dertil.

Det stærke Fiskeri har derfor aabenbart i Kattegat og maaske i Limfjorden*) (næppe i vore andre Farvande) bidraget meget til at forringe de legende Rødspætters Antal, og disse ere derfor i Kattegat hovedsagelig kun at finde paa eller nær de Steder, hvor Bundsforhold og Dybde o. s. v. have lagt Hindringer i Vejen for et altfor hensynsløst Fiskeri, medens de i Limfjorden maaske for Størstedelen opfisses eller maaske udbandre til Vesterhavet ved Rønsmødens Indtræden.

Denne sidste Formodning vil falde sammen med min Opfattelse af Forholdene i vore andre lukkede Fjorde og Indvande, hvorfra Rødspætten med den indtrædende Møndehed om Vinteren udbandrer.

Kun Kattegat har saaledes en egentlig Rødspættebestand, der kan holde sig i Arrækker uafhængig af andre Farvandes Bestand.

Det Sted, hvor de største Mængder af legende Rødspætter findes, er aabenbart Anholt's nærmeste Omegn. Herfra føres hver Vinter Kvaseladninger med Tusinder af Snefe magre, udlegede eller legende Fisk til Kjøbenhavn, hvor de, uagtet deres forholdsvis betydelige Størrelse, sælges for kun ca. 75 Ø. Snefen. De ere næsten uspiselige, saa vandede og tynde ere de.

Hvilket Tab Fiskeriet herved lider, er jo ikke muligt at sige uden en Statistik; men det har opvakt Sorg hos alle, der have set de store Mængder af store Fisk, der om et halvt Aar vilde repræsentere store Summer, misbruges paa denne Maade; særlig da det nu gælder at spare paa Bestanden i Kattegat for at opnaa det højeste aarlige Udbytte deraf.

Osaa andre Steder fisses en Del legende Rødspætter i vore Farvande, f. Eks. Syd for Møen; men dels ere disse Fisk temmelig smaa, dels er Antallet ikke saa stort, som ved Anholt. Fiskene ere de hyfeligste, jeg har set brugt til Mennekesføde, og de kunne da ogsaa i Regelen næppe sælges.

Der leger altsaa faktisk et stort Antal Rødspætter i vore Farvande, og uhyre Kvantiteter af befrugtede Æg drive om Vinteren rundt i dem. I denne Vinter (1894) har jeg ladet dem fiske i Jæns Sund med en tæt Pose af ca. 1 Alens Diameter. Under tiden er henimod en Pægl (ca. $\frac{1}{8}$ Liter) Æg bleven tagen paa mindre end et Døgn, ved at lade Strømmen løbe igennem denne Pose. Det er altsaa enorme Talstørrelser man maa regne med for at opgøre Antallet af Æg i vore Farvande i det hele taget (se Hensens fortræffelige Undersøgelser), (desuden Beretning III. Dansk biol. Station. 1892), saa man skulde tro, at der ingen Mangel var paa Æg noget Sted i vore Farvande, da Strømmene jo i saa Dage ville kunne føre dem over Strækninger, der hurtig kunne omspænde alle vore Kyster og Der inden for Skagen.

Som i Beretning III omtalt er der dog blandt andet en Faktor der forhindrer denne Spredning af Ægene, nemlig Ægenes Vægtfylde.

Hensen, der først har undersøgt Rødspætteæggenes Vægtfylde angiver denne at være $1,0136$ ved $17,5^{\circ}$ C., svarende til en Saltholdighed af $1,78$ pCt. (Se Bericht d. Comm. wissensch. Unterf. Kiel 1884 Sg. 304).

Alle Rødspætteæg have imidlertid ikke aldeles samme Vægtfylde, og for at bestemme de Grænser, inden for hvilke den kan svinge hos Æg fra vore Farvande, undersøgte jeg dette Forhold nærmere paa de i Jæns Sund indfangede, befrugtede og levende Æg, der sendtes mig her til Kjøbenhavn i en for Barme og Kulde isoleret Kasse indeholdende Glas med Saltvand, hvori Ægene flød.

I et koldt Bærelse blandede jeg Bæster med forskellig Vægtfylde ved Hjælp af destilleret Vand og Kogsalt, og ved i disse at overføre en Del levende, befrugtede Æg (ved Hjælp af en Glaspipette) bestemtes

1) Den laveste Vægtfylde, ved hvilken alle Ægene kunde flyde, til at være $1,0152$ ved $9,8^{\circ}$ C. (Glasærometer), svarende til en Saltholdighed af $1,85$ pCt. Det skal dog bemærkes, at blandt en Mængde Æg var der et, tilsyneladende levende og ubesfadtiget, der ikke vilde flyde ved denne Vægtfylde.

*) Anm.: Her bruges en stor Mængde stærkt fiske Rødstaber (Waad), mere end i vore andre lukkede Farvande.